

Резолюція
Всеукраїнської науково-практичної конференції (з міжнародною участю)
«Соціальна робота та сучасність: тенденції, виклики, перспективи»
(м. Чернігів, 23-24 травня 2013 року)

Усвідомлюючи важливість актуалізації та мобілізації наявних наукових, освітніх, професійних та інших соціальних ресурсів, враховуючи міжнародний досвід та національні особливості системи соціальної роботи в суспільстві, підтримуючи гуманістичні принципи та цінності даного виду професійної діяльності, учасники та гості конференції ухвалили:

1. Забезпечувати координацію співпраці науковців, освітян та практиків у соціальній сфері задля реалізації завдань сталого розвитку та розбудови громадянського суспільства в Україні. З цією метою створювати умови для партнерської взаємодії вітчизняних та міжнародних організацій в системі: влада – громада – бізнес – соціальна сфера.

2. Для координації зусиль створювати міжсекторальні науково-практичні центри соціального аудиту для моніторингу, аналізу та прогнозування динаміки соціальних проблем в суспільстві. До роботи в міжсекторальних науково-практичних центрах соціального аудиту залучати досвідчених науковців та практиків, що працюють в сфері соціальної роботи.

3. Створювати умови для формування практично орієнтованої моделі підготовки майбутніх соціальних працівників, використовуючи, теоретично переосмислюючи й узагальнюючи досвід діяльності соціальних служб, залучаючи практичних соціальних працівників до освітнього процесу.

4. Сприяти підтримці та налагодженню більш тісних зв'язків між науковцями та викладачами, що здійснюють професійну підготовку соціальних працівників, і регіональними соціальними службами шляхом укладання довготривалих угод про співпрацю.

5. Визначити пріоритетними напрямками співпраці освітян та соціальних служб наступні: можливість підвищення кваліфікації на спеціальних курсах або за індивідуальною програмою; впровадження системи супервізії; проведення тренінгів, семінарів для вирішення проблем соціальних працівників і соціальних служб (за відповідним запитом); консультації спеціалістів, фахівців; реалізація спільних проектів; здійснення соціального аудиту, організація та допомога волонтерів, сприяння у пошуку ресурсів.

6. Звернутися до Міністерства освіти та науки, Міністерства соціальної політики, інших відповідних установ державного і регіонального рівня з пропозиціями щодо нормативного врегулювання та фінансової підтримки реалізації можливостей співпраці освітян і соціальних служб за визначеними напрямками.